

عنوان مقاله:

ارزیابی مقایسه ای مدل های AWBM و IHACRES برای شبیه سازی رواناب روزانه در دوره های ترسالی و خشکسالی

محل انتشار:

پژوهش های حفاظت آب و خاک، دوره ۳۱، شماره ۱ (سال: ۱۴۰۳)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۰

نویسندها:

فاطمه سادات رضوانی - دانشجو ارشد گروه علوم و مهندسی آب، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلیل قربانی - عضو هیأت علمی دانشگاه

میثم سالاری جزی - دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان- گروه مهندسی آب

بهنام بازلو - فارغ التحصیل دانشگاه منابع طبیعی گرگان

لاله رضایی قلعه - دانشجوی دکتری منابع آب ، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: رواناب متغیر اصلی برای تجزیه و تحلیل هیدرولوژیکی حوزه آبریز است و با توجه به اهمیت آن، برای چندین دهه تحقیقات هیدرولوژیکی بر شبیه سازی روابط بارش رواناب متمرکز بوده است که منجر به ارائه مدل های فراوانی گردیده است. با توجه به تعدد مدل های هیدرولوژیکی، انتخاب یک مدل بهینه از بین انواع مدل ها فرایند ساده ای نیست. بدین منظور در پژوهش حاضر پس از انتخاب حوزه آبریز گالیکش از سیل خیزترین حوزه ها در استان گلستان، عملکرد سه مدل هیدرولوژیکی IHACRES و AWBM، Tank و IHACRES مورد ارزیابی قرار گرفت و پارامترهای مدل ها نیز تحلیل حساسیت شد و در نهایت کارایی مدل ها در دوره های ترسالی و خشکسالی سنجیده شد. مواد و روش ها: مقدار رواناب روزانه خروجی از حوزه برای یک دوره ۳۰ ساله (۱۹۸۹-۲۰۱۹) با استفاده از هر یک از مدل های مذکور شبیه سازی شده و با استفاده از چهار معیار ضریب ارزیابی نش-ساتکلیف، ریشه میانگین مربعات خطأ، ضریب تبیین و میانگین درصد قدر مطلق خطأ، عملکرد هر یک از مدل ها در دو دوره واسنجی و صحت سنجی بررسی شده است. پس از بهینه سازی مقادیر تمامی پارامترها، حساسیت پارامترهای هر یک از مدل ها تجزیه و تحلیل گردیده است. در نهایت پس از مشخص کردن وضعیت خشکسالی با شاخص SPI، عملکرد هر یک از مدل ها در دو دوره ترسالی و خشکسالی مورد بررسی و ارزیابی قرار گرفته است. باقیه ها: نتایج حاکی از عملکرد تقریباً مشابه دو مدل بارش-رواناب AWBM و IHACRES است. مدل IHACRES با داشتن ضریب نش-ساتکلیف ۷۳/۰ و ۷۵/۰ و RMSE ۹۷/۲ و ۹۴/۲ بهترتب در دو دوره واسنجی و صحت سنجی و مدل AWBM نیز با ضریب نش-ساتکلیف ۷۴/۰ و ۶۹/۰ و RMSE ۹۲/۲ و ۶۹/۰ و ۲۴/۰ برای دوره های واسنجی و صحت سنجی عملکرد مطلوبی را نشان داد، اما مدل Tank در شبیه سازی رواناب حوزه موفق نبوده و عملکرد پایین تری نسبت به دو مدل دیگر داشته است. تحلیل حساسیت پارامترهای مدل ها نیز نشان داد پارامترهای H₁₁، Kbase، f و f₀ بهترتب در مدل های AWBM، Tank و IHACRES بیشترین حساسیت را به تغییر مقادیر خود دارند. در نهایت مقایسه عملکرد مدل ها در دو دوره ترسالی و خشکسالی نشان داد که تمامی مدل ها با دقت بالایی موفق به شبیه سازی رواناب حوزه در دوره ترسالی شده اند بهطوری که ضریب نش-ساتکلیف ۷۹/۰، ۷۴/۰ و ۷۸/۰ بهترتب برای سه مدل AWBM، Tank و IHACRES عملکرد مورد قبول مدل ها را در شبیه سازی رواناب در دوره ترسالی نشان می دهد. در حالی که ارزیابی نتایج، عملکرد ضعیف تمامی مدل ها را در دوره خشکسالی نشان داده است و ضریب نش-ساتکلیف بهدست آمده برای مدل ها بهترتب برابر ۰/۵-۰/۴۵-۰/۱۲ است که نشان از ضعف مدل ها در شبیه سازی مقادیر پایین جریان است. نتیجه گیری: در ارزیابی سه مدل هیدرولوژیکی IHACRES و AWBM در شبیه سازی جریان روزانه مشخص شد که بهطور کلی با اختلاف کمی مدل IHACRES نسبت به مدل AWBM نتایج بهتری را نشان می دهد؛ اما در دوره های ترسالی با توجه به ارزیابی های صورت گرفته مدل AWBM دقت خوبی داشته است درحالی که مدل IHACRES در دوره خشکسالی نسبت به دیگر مدل ها عملکرد بهتری را نشان داد ...

کلمات کلیدی:

بارش-رواناب، بهینه سازی، تحلیل حساسیت، حوزه آبریز گالیکش، مدل هیدرولوژیکی

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2029969>

